รายการ 30 นาทีคดีปกครอง

ผู้ให้สัมภาษณ์	**คุณชวิศ เหล่าปิยสกุล** **วิทยากรจากสำนักงานศาลปกครอง**
บันทึกเทป	**<u>วันพฤหัสบดีที่ 12 มีนาคม 2569</u>** **<u>เวลา 11.00 น.</u>**
ออกอากาศ	**วันอังคารที่ 27 ตุลาคม 2569** **เวลา 21.00 น. – 21.30 น.** **(รีรัน เคยออกอากาศเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2569)**
หัวข้อ	**ต้นไม้ริมถนนล้มทับรถ เป็นการกระทำละเมิดจากการละเลยต่อหน้าที่**

30 นาทีคดีปกครอง

สาระน่ารู้เกี่ยวกับศาลปกครองและคดีปกครองที่น่าสนใจ

Jingle เปิดรายการ

ผู้ดำเนินรายการ สวัสดีค่ะคุณผู้ฟัง พบกับรายการ “30 นาทีคดีปกครอง” รายการที่จะนำสาระความรู้เกี่ยวกับศาลปกครองและเรื่องราวคดีปกครองที่น่าสนใจมาเล่าสู่กันฟัง เป็นประจำทุกวันอังคารตั้งแต่เวลา 3 ทุ่ม - 3 ทุ่มครึ่ง ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภาแห่งนี้ ค่ะ

ในหลาย ๆ ตอนที่ผ่านมา เราได้คุยกันไปเยอะมากเกี่ยวกับหลักกฎหมายความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ทำให้เราได้ทราบว่า ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ มี 2 แบบ คือ ละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ และ ละเมิดต่อบุคคลภายนอก

โดยในส่วนของคดีละเมิดต่อบุคคลภายนอกเนี่ย ก็คือ เจ้าหน้าที่ ไปทำละเมิดประชาชน ประชาชนเดือดร้อนก็มาฟ้องหน่วยงานต้นสังกัดของเจ้าหน้าที่ โดยมาฟ้องที่ศาลปกครอง เช่น ฟ้องว่าเดือดร้อนจากการรื้อถอนอาคาร ออกโฉนดที่ดินรุกล้ำ ต้นไม้ล้มทับรถ เดินตกท่อ อุบัติเหตุจากถนนชำรุด คานปูนหล่นใส่ เป็นต้น แล้วก็ขอให้ศาลปกครองเนี่ยพิพากษาให้หน่วยงานชดใช้เงินค่าสินไหมทดแทน

วันนี้ เรามาฟังรายละเอียดจากคดีละเมิดที่น่าสนใจ กับวิทยากรของเรา **คุณชวิศ เหล่าปิยสกุล วิทยากรจากสำนักงานศาลปกครอง** ค่ะ สวัสดีค่ะคุณชวิศฯ

คุณชวิศฯ สวัสดีครับคุณโฟน และสวัสดีครับคุณผู้ฟังครับ

ผู้ดำเนินรายการ **<u>ค่ะ คุณชวิศ วันนี้เราจะมาพูดคุยในส่วนของคดีปกครองเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่กันต่อนะคะ วันนี้จะเป็นหัวข้อเรื่องอะไรดีคะ</u>**

คุณชวิศฯ ครับคุณโฟน สำหรับวันนี้ครับ ก็หลังจากที่เราคุยหลักกฎหมายกันไปเยอะแล้ว ก็เลยจะขอเปลี่ยนบรรยากาศมาเป็นการเล่าคดีที่น่าสนใจบ้างครับ

แต่ว่า ก่อนที่จะไปเข้าเนื้อหาคดี ก็จะขออธิบายหลักกฎหมายสักเล็กน้อยนะครับ

โดยจะเป็นหลักกฎหมายเรื่องเขตอำนาจศาลปกครองในคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดครับ

คือ คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่จะอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองได้นั้นต้องเป็นคดีพิพาทที่มีลักษณะ 2 ประการ ประกอบกัน ดังนี้ ครับ

ประการที่หนึ่ง ต้องเป็นการกระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่ครับ คือ ต้องเป็นกรณีที่มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย กำหนดให้เจ้าหน้าที่มีหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่ง และการปฏิบัติหน้าที่นั้นได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่นหรือแก่รัฐโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อ

และ**ประการที่สอง** การกระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่นั้นต้องเกิดจากมูลกรณีหนึ่งมูลกรณีใดตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ ซึ่งผมได้จัดเป็นกลุ่ม ได้แก่

(1) การใช้อำนาจตามกฎหมาย

(2) การออกกฎ

(3) คำสั่งทางปกครอง หรือคำสั่งอื่น

(4) การละเลยต่อหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรครับ

ผู้ดำเนินรายการ **<u>แล้วคดีที่จะนำมาเล่าในวันนี้ จัดอยู่ในกลุ่มไหน และเป็นคดีเกี่ยวกับอะไรคะ</u>**

คุณชวิศฯ ครับ ก็จะเป็นคดีละเมิดอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ครับ เป็นกรณีเจ้าหน้าที่ไม่ดูแลและบำรุงรักษาต้นไม้ริมถนน แล้วต้นไม้เนี่ยมันหักโค่นทำให้ทรัพย์สินของประชาชนเสียหาย ครับ

ผู้ดำเนินรายการ **<u>โอ ดีเลยค่ะ เหตุการณ์แบบนี้ อาจพบเจอได้กับทุกคน บางทีก็เคยสงสัยนะคะ ขับรถไปตามถนนเนี่ย ถ้าต้นไม้มันหัก แล้วกิ่งไม้ ใหญ่ ๆ ฟาดรถของเรา แบบนี้เราจะเรียกร้องอะไรจากใครได้บ้าง เรื่องราวของคดีนี้ มีรายละเอียดยังไงบ้างคะคุณชวิศ</u>**

คุณชวิศฯ คดีนี้ครับ ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประกอบกิจการรถยนต์โดยสารประจำทาง และเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์รถยนต์โดยสารประจำทางที่ใช้สำหรับวิ่งรับขนส่งผู้โดยสารจากเส้นทางกรุงเทพมหานคร – แม่ฮ่องสอน ครับ

โดยเมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2556 เวลาประมาณ 05.45 นาฬิกา ขณะพนักงานขับรถยนต์ของผู้ฟ้องคดีขับรถยนต์โดยสารคันดังกล่าวจากกรุงเทพมหานครไปจังหวัดแม่ฮ่องสอนตามเส้นทาง ทางหลวงแผ่นดิน จากอำเภอแม่สะเรียงไปยังอำเภอแม่ลาน้อย ปรากฏว่า มีต้นไม้ยืนต้นครับ เรียกชื่อตามภาษาถิ่นว่า “ไม้กุ๊ก” หรือ “ไม้เกล็ด” ครับ ซึ่งเป็น

ต้นไม้ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ได้โค่นล้มลงทับรถยนต์โดยสารประจำทางของผู้ฟ้องคดี ได้รับความเสียหายครับ

ผู้ดำเนินรายการ **<u>แล้วทางผู้เสียหายเรียกร้องอะไรบ้างคะ</u>**

คุณชวิศฯ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า กรมทางหลวงโดยแขวงการทางแม่ฮ่องสอนมีหน้าที่ต้องสำรวจตรวจสอบและดูแลรักษาต้นไม้ริมทางหลวงหมายเลข 108 เพื่อป้องกันมิให้เกิดอันตรายต่อผู้ใช้ยานพาหนะ

ซึ่งก่อนการเกิดอุบัติเหตุ ปรากฏว่ามีฝนตกทำให้ต้นไม้ชุ่มน้ำและมีสภาพไม่แข็งแรง เป็นเหตุให้ต้นไม้บริเวณริมเส้นทางหลวงหมายเลข 108 ล้มใส่รถยนต์โดยสารประจำทางของผู้ฟ้องคดี

ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากการต้องซ่อมแซมรถยนต์ และขาดประโยชน์จากการนำรถยนต์คันดังกล่าวออกวิ่งรับส่งผู้โดยสารในเส้นทาง

ผู้ฟ้องคดีก็ฟ้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้กรมทางหลวง (ผู้ถูกฟ้องคดี) ชดใช้ค่าเสียหาย เป็นเงินจำนวน 1,280,883 บาท พร้อมดอกเบี้ย ครับ

ผู้ดำเนินรายการ **<u>โอโห ก็เป็นตัวเลขที่สูงเหมือนกันนะคะเนี่ย แล้วคดีนี้ ศาลเห็นว่ายังไงบ้างคะ</u>**

คุณชวิศฯ เริ่มแรกเลย ศาลก็วินิจฉัยสถานะของต้นไม้นั้นก่อนเลยครับว่าเป็นทางหลวงหรือไม่

โดยศาลพิจารณาจาก มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. 2535 ครับ ซึ่งบัญญัตินิยามความหมายของ “ทางหลวง”

โดยส่วนสำคัญคือส่วนที่บอกว่า ทางหลวงหมายความรวมถึงที่ดิน พืช พันธุ์ไม้ทุกชนิด

ศาลจึงวินิจฉัยว่า เมื่อต้นไม้ที่หักโค่นดังกล่าวเป็นต้นไม้ยืนต้นในเขตทางหลวง จึงถือเป็น “ทางหลวง” ตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. 2535

เมื่อต้นไม้มีสถานะเป็นทางหลวง ก็ต้องมีหน่วยงานเข้ามารับผิดชอบดูแลครับ จากนั้น ศาลก็มาวินิจฉัยถึงอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานที่มีหน้าที่ดูแลต้นไม้นั้นครับ

โดยศาลเห็นว่า เมื่อต้นไม้เป็นทางหลวง กรมทางหลวงก็ย่อมมีหน้าที่ในการบูรณะบำรุงรักษา เพื่อให้ประชาชนได้รับความปลอดภัยในการเดินทางตามข้อ 2 (2) ของกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม พ.ศ. 2552 ครับ

ผู้ดำเนินรายการ **<u>อ่อ ต้นไม้ อยู่ในนิยามของคำว่าทางหลวง กรมทางหลวง ก็มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบดูแล ใช่มั้ยคะ</u>**

คุณชวิศฯ ใช่ครับ ซึ่งสาเหตุที่ศาลต้องวินิจฉัยก่อนว่า หน่วยงานใดมีหน้าที่รับผิดชอบ ก็เนื่องจากว่า คดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติครับ

เมื่อเป็นคดีละเมิดจากการละเลยต่อหน้าที่ จึงต้องมาพิจารณาก่อนว่า หน่วยงานใดมีหน้าที่ แล้วละเลยไม่ทำหน้าที่ครับ

ผู้ดำเนินรายการ **<u>อ๋อ แล้วลำดับต่อไป ศาลวินิจฉัยอะไรต่อคะ</u>**

คุณชวิศฯ ทีนี้ก็มาถึงการพิจารณาว่าเจ้าหน้าที่ละเลยต่อหน้าที่โดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อ หรือไม่ครับ

โดยพิจารณาจากสภาพความเสียหาย พฤติการณ์แวดล้อม และ วิสัยของเจ้าหน้าที่

โดยในคดีนี้ศาลพิจารณา 3 ข้อ ครับ

1. พิจารณาจากภาพถ่ายต้นไม้ซึ่งปรากฏร่องรอยลำต้นผุพัง
2. ข้อเท็จจริงที่ปรากฏว่า ก่อนวันเกิดเหตุและในวันเกิดเหตุ มีฝนตก แต่ไม่มีพายุลมแรง
3. ในขณะเกิดเหตุมีเพียงต้นไม้ต้นเหตุเพียงต้นเดียวเท่านั้นที่หักโค่น

ศาลจึงเห็นว่า กรณีเป็นที่เชื่อได้ว่า เมื่อเกิดเหตุฝนตกเป็นเวลานาน ทำให้ลำต้นที่ผุพังดังกล่าว ไม่อาจแบกรับน้ำหนักต้นไม้ได้ จนเป็นเหตุให้ต้นไม้หักโค่นก่อความเสียหายขึ้น

ทีนี้ เมื่อต้นไม้ดังกล่าวอยู่ห่างจากไหล่ทางประมาณ 2 เมตร 60 เซน

ตามวิสัยของเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงย่อมคาดหมายได้ว่าต้นไม้ที่อยู่ชิดไหล่ทางหรือชิดพื้นผิวจราจรเช่นนี้ หากโค่นล้มย่อมจะต้องกีดขวางผิวจราจรที่ใช้ในการสัญจร และอาจเกิดความไม่ปลอดภัยต่อประชาชนหรือทรัพย์สินของประชาชนผู้ใช้ทางได้ จึงต้องใช้ความระมัดระวังในการตรวจตรา บูรณะ และบำรุงรักษา ยิ่งกว่าต้นไม้ตามปกติที่อยู่ห่างออกไป

ซึ่งหากเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำการเช่นว่านั้นด้วยความละเอียดรอบคอบตามวิสัยและพฤติการณ์ของผู้มีหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติเป็นประจำพึงต้องกระทำด้วยความระมัดระวังเพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นแล้ว ย่อมต้องทราบได้ว่าต้นไม้ที่เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายนี้อยู่ในลักษณะหรือสภาพที่อาจไม่ปลอดภัยต่อประชาชนผู้ใช้ทาง

พึงทำการบูรณะ บำรุงรักษา หรือตัดโค่นเสีย แต่เจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงไม่ได้ใช้ความระมัดระวังดังกล่าวอย่างเพียงพอครับ

ผู้ดำเนินรายการ **<u>แล้วในคดีนี้ กรมทางหลวงได้มีข้ออ้าง โต้แย้งอะไรบ้างมั้ยคะ ว่าเขาได้ทำหน้าที่อย่างดีแล้ว</u>**

คุณชวิศฯ มีครับ เขาอ้างมา 4 เรื่อง คือ

1. อ้างว่าที่เกิดเหตุอยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า
2. อ้างว่าปฏิบัติหน้าที่ตามแผนงานแล้ว และ
3. อ้างว่าเป็นเหตุสุดวิสัย
4. อ้างว่ากรมทางหลวงได้จัดให้มีเจ้าหน้าที่คอยตรวจตรา และบำรุงรักษาต้นไม้โดยการตัดแต่งกิ่งไม้ในเขตทางหลวงตามปกติเป็นประจำหรือการตัดโค่นต้นไม้จะกระทำได้ต่อเมื่อมีการประสานขออนุญาตไปยังกรมป่าไม้ก่อนนั้น ครับ

ผู้ดำเนินรายการ **<u>แล้วศาลวินิจฉัยว่าอย่างไรคะ</u>**

คุณชวิศฯ ส่วนที่อ้างว่าที่เกิดเหตุอยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ก็ต้องดำเนินการขออนุญาตจากกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ในการทำการเช่นว่านั้น เพื่อให้อยู่ในลักษณะหรือสภาพที่ปลอดภัย แต่เจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงก็ไม่ได้ดำเนินการ

ส่วนที่อ้างว่ามีแผนงานและแผนปฏิบัติงานประจำปี รวมทั้งได้มีการออกตรวจสายทางควบคุมตามที่ได้รับรายงานเป็นประจำ แต่ไม่พบต้นไม้ที่มีสภาพที่ไม่ปลอดภัยต่อผู้ใช้ทาง นั้น ศาลก็เห็นว่าเมื่อพิจารณาจากสภาพความเสียหาย พฤติการณ์แวดล้อม และวิสัยของเจ้าหน้าที่แล้ว เจ้าหน้าที่ต้องระมัดระวังมากกว่านี้ แต่เจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงไม่ได้ใช้ความระมัดระวังดังกล่าวอย่างเพียงพอครับ ยังไม่พอที่จะฟังได้ว่า เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่โดยใช้ความระมัดระวังตามวิสัยและพฤติการณ์ในการตรวจตรา บูรณะ และบำรุงรักษาต้นไม้ในเขตทางหลวงแผ่นดินเพื่อให้ประชาชนได้รับความปลอดภัยในการเดินทางตามข้อ 2 (2) ของกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม พ.ศ. 2552

เมื่อศาลวินิจฉัยแล้วว่า กรมทางหลวงไม่ได้ใช้ความระมัดระวังดังกล่าวอย่างเพียงพอ ไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงดังกล่าว กรณีจึงไม่อาจอ้างว่าเป็นเหตุสุดวิสัยอันเกิดจากเหตุธรรมชาติที่ไม่อาจป้องกันได้ตามมาตรา 8 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เพื่อปฏิเสธความรับผิดได้

ส่วนที่อ้างว่ากรมทางหลวงได้จัดให้มีเจ้าหน้าที่คอยตรวจตรา เห็นว่า แม้ว่าเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงได้ออกตรวจตราต้นไม้ที่อาจเป็นอันตรายต่อผู้เดินทางสัญจรอย่างสม่ำเสมอก็ตาม แต่**เมื่อกรมทางหลวงรับว่า ก่อนเกิดเหตุเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงไม่ได้มีการสำรวจเส้นทางหรือตัดกิ่งไม้บริเวณที่เกิดเหตุ ย่อมแสดงให้เห็นว่าการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวง ไม่เพียงพอที่จะป้องกันมิให้เกิดอันตรายแก่ผู้ฟ้องคดีและผู้ใช้ทางหลวงอื่น**ครับ

ผู้ดำเนินรายการ **<u>ก็คือว่า ข้ออ้างของกรมทางหลวงฟังไม่ขึ้นเลย แล้วศาลพิพากษาว่ายังไงคะ</u>**

คุณชวิศฯ ศาลเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติในการดูแลรักษาต้นไม้ที่อยู่ในความรับผิดชอบ เป็นเหตุให้ต้นไม้ล้มทับรถยนต์ของผู้ฟ้องคดีอันถือเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ตามมาตรา 420 แห่งประมวลกฎหมายดังกล่าว ประกอบกับมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ครับ

ผู้ดำเนินรายการ **<u>แล้วในส่วนของเงินค่าเสียหาย ที่ผู้เสียหายเรียกร้องมา ศาลให้เต็มเลยมั้ยหรือว่ามีหักค่าอะไรออกบ้างคะ</u>**

คุณชวิศฯ ในส่วนของค่าซ่อมรถ ศาลให้เต็มตามขอครับ โดยเมื่อปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้นำรถคันดังกล่าวเข้าซ่อมแซมรวมเป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน 894,945.56 บาท ซึ่งเมื่อพิจารณาตามรายการที่ต้องซ่อมแซมและค่าแรงแล้ว เห็นว่า สอดคล้องกับสภาพความเสียหาย ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน 894,945.56 บาท รวมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี

สำหรับค่าขาดประโยชน์จากการไม่ได้ใช้รถรับส่งผู้โดยสารในระหว่างการซ่อมแซมเป็นเวลา 60 วัน คิดเป็นเงินจำนวน 300,000 บาท นั้น

ศาลเห็นว่า แม้ผู้ฟ้องคดีจะเป็นผู้ประกอบกิจการขนส่งและรับขนคนโดยสาร และไม่อาจใช้รถรับส่งผู้โดยสารได้ตามปกติ แต่เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามคำฟ้องว่า หลังจากเกิดเหตุผู้ฟ้องคดีได้นำรถยนต์โดยสารประจำทางคันอื่น ซึ่งมีมาตรฐานเดียวกัน วิ่งทดแทนรถยนต์คันที่เกิดเหตุในช่วงเวลาดังกล่าว โดยผู้ฟ้องคดีไม่มีพยานหลักฐานหรือข้อเท็จจริงอื่นที่แสดงให้เห็นว่า เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีต้องจัดหาโดยการเช่าหรือได้มาโดยวิธีการอันต้องเสีย

ค่าตอบแทน จึงฟังไม่ได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายเป็นค่าขาดประโยชน์เกี่ยวกับรายได้จากการไม่ได้ใช้รถในระหว่างเข้ารับการซ่อมแซม ในส่วนนี้ศาลไม่ให้ครับ

ผู้ดำเนินรายการ **<u>ค่ะ สุดท้ายนี้ อยากจะให้คุณชวิศ ช่วยสรุป ประเด็นสำคัญของคดีนี้อีกสักรอบได้มั้ยคะ เอาแบบสั้น ๆ เลย</u>**

คุณชวิศฯ ครับผม คดีนี้นะครับสรุปได้ว่า

ต้นไม้ยืนต้นขึ้นเองตามธรรมชาติที่อยู่ในเขตทางหลวง ถือเป็นทางหลวงครับ กรมทางหลวงจึงมีหน้าที่ในการบูรณะบำรุงรักษาต้นไม้ดังกล่าว โดยเฉพาะเมื่อเป็นต้นไม้ที่อยู่ชิดไหล่ทาง เจ้าหน้าที่ยิ่งต้องระมัดระวังในการบำรุงรักษามากกว่าต้นไม้ที่อยู่ห่างออกไป เมื่อเจ้าหน้าที่มิได้ใช้ความระมัดระวังอย่างเพียงพอในการบำรุงรักษา จึงไม่อาจอ้างได้ว่าการที่ต้นไม้ดังกล่าวล้มทับรถยนต์ของประชาชนเป็นเหตุสุดวิสัย กรณีจึงเป็นการกระทำละเมิดจากการละเลยต่อหน้าที่

เป็นคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อผ. 229/2568 (ประชุมใหญ่) ครับ

ผู้ดำเนินรายการ **<u>อยากให้ฝากอะไรสักเล็กน้อยให้คุณผู้ฟังหน่อยค่ะ</u>**

คุณชวิศฯ ตัวอย่างคดีนี้ จริง ๆ แล้วถ้าต้องฝากคงจะฝากไปถึงเจ้าหน้าที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนะครับ

เพราะว่าตอนนี้แนวคำวินิจฉัยเนี่ยก็จะค่อนข้างเข้มงวดนิดนึงในการที่หน่วยงานจะต้องใส่ใจดูแลถนนหนทางมากเป็นพิเศษ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในคดีนี้ ที่ต้นไม้ต้นเหตุเนี่ยอยู่ชิดริมถนนเลย นอกจากนี้ยังมีในส่วนของกรณีที่มีฝนตก น้ำท่วมขัง แม้จะเป็นเหตุหนึ่งให้ต้นไม้หักล้ม แต่ถ้าไม่ใช่พายุจริง ๆ ก็ไม่อาจอ้างเป็นเหตุสุดวิสัยได้เสมอไป

ก็อยากจะฝากให้เจ้าหน้าที่เข้มงวดตรวจตรากันมาก ๆ ครับ เพื่อความปลอดภัยครับ

ผู้ดำเนินรายการ ค่ะ คุณผู้ฟัง วันนี้ก็ถือว่าได้ความรู้ใหม่ ๆ จากตัวอย่างคดีปกครองที่คุณชวิศ นำมาเล่าสู่กันฟังนะคะ เรียกได้ว่าความรู้ครบถ้วนเลยนะคะ วันนี้ มีทั้งหลักการ มีทั้งตัวอย่างคดีที่น่าสนใจ

ซึ่งก็เป็นตัวอย่างคดีที่อาจจะเกิดขึ้นได้กับพวกเราผู้ใช้รถใช้ถนนนะคะ ใครจะไปรู้ล่ะคะขับรถอยู่ดี ๆ มีต้นไม้ กิ่งไม้ใหญ่ หักลงมาใส่รถของเรา แต่สิ่งหนึ่งที่ได้รู้

แน่ ๆ ในวันนี้ค่ะ คือ มันเป็นเรื่องที่สามารถหาผู้รับผิดชอบได้ค่ะ และศาลปกครองก็ให้ความคุ้มครองพวกเราในเรื่องนี้ค่ะ

สำหรับวันนี้ก็หมดเวลาลงแล้ว ต้องขอขอบคุณ **คุณชวิศ เหล่าปิยสกุล วิทยากรจากสำนักงานศาลปกครอง** ที่มาพูดคุยกันในวันนี้ และกลับมาพบกับรายการ 30 นาทีคดีปกครองได้ในทุกวันอังคาร 3 ทุ่ม - 3 ทุ่มครึ่ง ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภา และออกอากาศ พร้อมกันทาง Facebook และช่อง YouTube สำนักงานศาลปกครองค่ะ และหากท่านผู้ฟังมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการดำเนินงานของศาลปกครองหรือคดีปกครอง สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ สายด่วนศาลปกครอง 1355 ค่ะ สำหรับวันนี้ คุณชวิศฯ และดิฉันนันท์ปภัทร เฉลิมสินหิรัญ ลาคุณผู้ฟังไปก่อน สวัสดีค่ะ

คุณชวิศฯ สวัสดีครับ **/ Jingle ปิดรายการ**